

श्री महावीरजिन मंडणीभां
गवाता स्तवनो तथा
रभाता रासादीने।

५८४५ सं ग्रह.

भाग प मो.

प्रसिद्धता.

महावीरजिन मंडणी.

अमदावाद.

संवत् १८५५.

मदनमोहन प्रिन्टींग प्रेस.

શ્રી

મહાવીરજિન મંડળીમાં
ગવાતા સ્તવનો તથા
રમાતાં રાસાદીનો
સંગહ.

ભાગ પ મો.

પ્રસિદ્ધર્તા.

મહાવીરજિન મંડળી.

સંવત ૧૯૫૫

૭૦૦૮

આ ચોપડી સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આકટ
મુજબ રજીસ્ટર કરાવી સર્વ હક્ક મંડળીએ
પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે.

અમદાવાદ.

રાજનગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

પ્રસ્તાવના.

સર્વ જૈન બંધુઓને વિનંતી કરવા માં આવે છે કે ચાલુ વખતના સમયને અનુસરી નાની વયના બાળકો નાટક રૂપી ગાયન ગાવાને અતિ હર્ષીત રહે છે તેનો રીતસર લાભ લેવા સારૂ અમારી મંડળીએ “માહાવીર જીન મંડળીના” ભાગ ચાર બાહાર પાડ્યા છે અને આ પાંચમો ભાગ પણ તેવોજ છે. મજકુર પાંચમો ભાગ બહાર પાડવામાં મુની માહારાજ શ્રી હંસવિજયજી તરફથી કેટલાંક સ્તવનો પોતાનાં રચેલાં મળ્યાં છે તે બદલ અમે સર્વ જૈન બાળકો અભિવંદન કરીએ છીએ. વળી મજકુર મંડળીના હારમોનીયમ

(૪)

માસ્તર મી. પ્રાણસુખલાલ માનચંદ્રે
પણ કેટલાંક રાગ રાગણીમાં સ્તવનો
બનાવી આપ્યાં છે તે બદલ તેમનો તે-
મજ રા. કચરાભાઈ ગોપાળજીએ નકીલ
બીના ચિત્રોના ગુજરાતી અર્થ કરી આ-
પ્યા તે બદલ તેમનો પણ આભાર મા-
નીયે છીયે.

આ પુસ્તકની અંદર કાંઈપણ બૂ-
લ ચુક હોય તો તે સુધારી વાંચવા મ-
હેરબાની કરશો. એજ વિનંતિ.

સી.

માહાવીર જીત મંડળી.

શ્રી મહાવીરાય નમઃ

શ્રી

મહાવીરજિન મંડળીમાં ગવાતાં
સ્તવનો તથા રમાતા
રાસાદિનો સંગ્રહ.

ભાગ ૫ મો.

(૧)

મંગળ કરીએ પ્રથમજ પાઠના સમે,
વિઘ્નનાકાર, દુષ્પ નીવાર હર સર્વ લભે.
મંગળ.

(૬)

બાલો, ભાલો, ચાલો, જમ્યે જૈનશાળ,
દમ્યે નહિં ગાળ, તજો કુડી ચાલ;
પ્યારથી તમે-ઝાંકાર, રીંકાર, શ્રીકાર,
જપો છન જપ, સેવો ગુરૂ આપ;
નમો માને આપ, એહીજ “હસ”ને ગમે-

(૨)

દયાળુ દાતારે ભવીજન નિત તારા,
પય નમે, જગતના છો સ્વામી,
સવીજન ચિત્ત તારા ગુણ ગમે. ૧
કર્યા દેશો દેશે શુભમતી અતી આપી,
સરવને પરોપકારી પ્રભુજ;
સુ ગુણ શાસ્ત્રે માર્યો ગરવને. ૨
અનંતા તેં તાર્યા છવ ભવોભવના,
ભટકતા, ભસી તારી ભક્તિ;
પુણ કરીને મોક્ષે ઝટ જતા. ૩
પ્રભુ ચણ તમારાં અહુનીશ સેવે,

(૭)

અવતરે, તારો પ્રાણ અમારો;
મા'વીર મંડળી પાળો કરગરે. ૪

(૩)

(કસુંબી કસુંબી કસુંબી રંગ)-એ રાહ.
શાન્તીછ શાન્તીછ શાન્તીછ શાન્તીછ,
પ્રભુ મીલ ગયે (૨) સફળ હુવો અવતાર;
આજે. શાન્તી૦ ૧

એક તો મેં દરસન મેં દરસન મેં
દરસન કું આયો, મુખ દેખી દુઃખ
હુવો દૂર. આજે શાન્તીછ પ્રભુ મીલગયે.
એક તો મન મોહું મન મોહું,

મન મોહું તારા રૂપને (૨)
ભૂદયો કું રૂપ સસાર. આજે૦ ૨

એક તો મેં પાપી મેં પાપી,
મેં પાપી પાપ ઘોયું, (૨)

પ્રભુ ગુણ સરોવરમાંજ, આજે૦ ૩

(૮)

એક તો તું ત્રાતા તું ત્રાતા તું ત્રાતા,
તું જ્રાતા, અવર ન તુજ વિણ કોય,
આજે ૦ ૪

એક તો ગુણ ગાયા, ગુણ ગાયા,
ગુણ ગાયા માવીર મંડળે (૨)
પ્રાણ કે તુંમ આધાર આજે. શા ૦ ૫

(૪)

(પીતા માતા ક્ષમા માગુ)-એ રાહ.

ભરીક જન ધર્મને ધારો,
મનુષ્ય જન્મ પામીયો પ્યારો;
મુકરણીથી જન્મ મુધારો,
નહિં ફરી આવે આ દાટો. ૧
પુરણ પુન્યે મળ્યો છન ધર્મ,
અનાદીનાં કાપે છે કુકર્મ;
માટે મનનો ભરમ ભાગો,
મીઠ્યા મતને તરત ત્યાગો. ૨

(૬)

ભજે ભવો ભાવથી ભગવંત,
અમર સુખ આપશે અરીહંત;
જગતમાં દેવ એ સાચો,
તેથી તેવા દેવને જાચો. ૩

સજન સાધો પ્રભુ સેવા,
મટે ભવ દુઃખ સુખ લેવા;
કુમતીની સૌ તજે યારી,
સુમતીના સંગ હયો ધારી. ૪
ભણો એક ચિત્ત રાખી નાણુ,
પ્રભુ ગુણ પુણના થાઓ જાણુ;
ભાવીર મંડળી આશીર્વાધ ધારી,
હયોને નિજ પ્રાણને તારી. ૫

(૫)

(થાઓ વિજય તમારે શુરવીર) એ રાહ.
પ્રભુ મારા વિનવુંકુંરે ભાવીરસ્વામી,
ભક્તી ભક્તિ કરુંકુંરે ભાવીરસ્વામી;

(૧૦)

ભવરણમાં હું ભમ્યો મિથ્યા મતે ઝેર જમ્યો;
પુદ્ગળને નવી દમ્યોરે.   માવીર૦ ૧

મોહ જળમાં ફસેલો અભીમાન;
માં છકેલો સંસાર માંહી વસેલોરે. મા૦ ૨
પુર્વ પુન્ય પુર કીધું, રાંકને ન દાન દીધું,
ખરૂં કામ નહિં સિદ્ધ્યરે.   માવીર૦ ૩

અજ્ઞાની જીવે આમ, કીધાં કામ ઠામે ઠામ;
પાપ ભરેલાં તમામરે.   માવીર૦ ૪

ચોવીસમા જીન રાજ, માવીર મંડળી આજ;
નમે પ્રાણમુખ કાજરે.   માવીર૦ ૫

(૬)

(સાચારે મારા મણી) એ રાહ.

પ્રણમું દિન દયાળ દુઃખ ટાળો,
દયા આણી દુઃખ ટાળો;
કર દ્વય જોડી વિનતી કરૂં મહારાજ;
તરણ તારણ તમે ત્રીભુવનસ્વામી,

(૧૧)

તમે ત્રીભુવન સ્વામી.

સેવા કરી તારી કુમતી હૃદય મહારાજ;

વહાસારે મને ભવદ્વખમાંથી ઉગારે,

વહાસારે મારી અરજી ઉરમાં ધારે,

પ્રીતે પાળે.

પ્રભુમુ ૧

વહાસારે મારાં કઠણ કરમ કાપીજે,

વહાસારે જરી મનમંદીર આવીજે,

સુખતો દીજે.

પ્રભુમુ ૨

વહાસારે મને વળગ્યા છે ચાર ચંડાળો,

વહાસારે તેતો સંતાપે છે રાત દાડો;

પાપીને પાડો.

પ્રભુમુ ૩

વહાસારે પ્રભુ અજરામર પદ પામી,

વહાસારે શીવનગરના થયા ધામી;

દુઃખને વામી.

પ્રભુમુ ૪

વહાસારે વીર મંડળી શીર કર સ્થાપે,

વહાસારે મારા પ્રાણને તો સુખ આપે;

પાપે કાપે.

પ્રભુમુ ૫

(૧૨)

(૭)

(ચોવન મદ માંહી છકેલી) એ રાહ.

જનરાજ જરા તો મુજમન મંદીર

આ આ આ આ આવો,

હે કરણાસિંધુ કરણા મુજપર

લા.....વો

તુજ વાણી, ગુણ ખાણી, મન માની,

મુજ પાપો અગણીત કાપો મુમતી;

આ.....પો

જગતના સ્વામી નિર્મળ નામી,

ખોળો નહી મુજ ખામીરે,

પાપ ભરેલી મતી અતી મહારી,

ટાળો ને અંતરજામીરે,

જયકારી, ઉપગારી, દયો તારી. જન૦ ?

ભવોભવ ભટકયો, જરીએ ન અટકયો,

પટકયો ચાર ચંડાળેરે,

(૧૩)

મુક્તિ તણા હે માર્ગાવીકારી,
મળીયો તું પંચમ કાળેરે,
હે દેવા, સુખ લેવા, કરે સેવા. છન૦ ૨
પ્રભુ તુજ કરણી, પાપની હરણી,
તરણી ભવજળ માંહીરે,
પરણી તમે શીવ રમણી રૂપાળી,
બેઠા બહુ સુખ માંહીરે,
પ્રભુ તારા, ગુણ સારા, મને પ્યારા. છન૦૩
ચરણ સરોજ માં પ્રાણ મધુકર,
સુખમાં બેસે બેસરે,
તુમ ગુણ માવીર મંડળી ગાઈ,
ટાળે અનાદીનો મેલરે,
છનરાજ, કરો કાજ, નમુ આજ. છન૦૪

(૮)

(રાસ.)

આવો આવોને આજ આનંદે આવો,
આઓને ધરમના ધ્યાનમાંરે,

(૧૪)

ચાઓ ચાઓને પ્રભુ ગુણ ચિત્તે ચાઓ,
ના ઓને નિર્મળ જ્ઞાનમાંરે.

ભવીકજન તન મનથી ભજે,
વીર પ્રભુજી સાથ રનેહ સજે;
અધમળ આદી દૂરે કરે,

મનહર પ્રભુ ગુણ સર ભર્યો

ઉત્તમ અનુપમ મુખ પ્રભુ,

નયણે નીરખી આજ;

સુંદર સાજ અવાજથી,

ગાઝ કરે નિજ કાજ.

પ્રભુ પાય સદાય સેવો સેવોને,

મુખ થાયરે, મુખ થાયરે, દુઃખ જાયરે, પ્ર૦

દિનદયાળ તો દાસની દાદ મુણી શ્રવણે;

દુરગુણને દૂર દાળીને શુદ્ધ કરે મનને,

મહા માવીર દેવ ભાવેથી નિત્ય કરે; ૦૧

સેવરે નિત્ય સેવરે, રાખો દેવરે. મ૦

(૧૫)

જૈન ધર્મના મર્મને જાણે નહિ જે કોય;
તે જન જન્મ ગમાવીયો પછી પસ્તાવો હોય
નિત નમો નમોને નરનારીરે,
“પ્રાણુ”ને સુખકારી સુખકારી;
ગાય માવીર મંડળી ગુણકારીરે.   પ્રાણુ

(૯)

(કોઈ મારી વહાલી રંગીલી) એ રાહ.
મારું દિલ લાગ્યું આજે પ્રભુ ધ્યાનમાં,
આજે પ્રભુ ધ્યાનમાં આજે પ્રભુ ધ્યાનમાં,
વીર જીનેશ્વર સુખ શોભે જ્યમ.
શરદ પુનમનો ચંદ,
રત્ન જડીત શીર મુગટ પહેર્યો,
આપે અતી આનંદ,
ધારી ધારીને પ્રભુ મુર્તી નિહાળી,
વંદન કરીને નિચ ગતિ નિવારી.   ૧
મંગળ કરનારી વિર વાણી,

(૧૬)

સાચી મહેં જાણી;
 દુરગુણ સધળા દૂર કરનારી,
 મહેં મનમાં માની.
 લાગી છે દહે પ્રભુ ભક્તિ ભૂવનમાં,
 આનંદ આનંદ થયો છે મનમાં. ૨
 મનગમતો મળીયો વીર સ્વામી,
 રહી ન હવે ખામી,
 દાડો આજ સફળ થયો,
 મળીયા ત્રીભુવનના સ્વામી;
 માવીર મંડળ ગુણ નિત્ય ગાય,
 “પ્રાણ” ને સુખ આપવાને સદાય. ૩

(૧૦)

(મારા હૈયા કેરા હાર.)-એ રાહ.
 વહાલા વીર જીનેશ્વર જન્મ જરા
 નિવારજેરે,
 પ્યારા પ્રભુજી પ્રીતે મુજ શીરપર
 કર સ્થાપજેરે;

(૧૭)

ત્રણ રતન આપો પ્રભુ મુજને,
ખોટ ખજાને કો નાહુ તુજને;
અરજી ઉર ધરી કરમ કટક
સંહારજેરે. વહાલાં ૧

કુમતી ડાકયાણ વળગી મુજને,
નમી નમી વિનવું હે પ્રભુ તુજને;
એ દુઃખથી હર કરવા વહેલા
આવજેરે. વહાલાં ૨

આ અટવીમાં ભૂલો પડીયો,
તું સાહેબ સાચો મુને મળીયો,
સેવકને શીવપુરની સડક
દેખાડજેરે. વહાલાં ૩

અરજી ઉચરીને જીન આગે,
માવીર મંડળ પ્રભુ પદ માગે;
મહેર કરી મહારાજ “પ્રાણ” ને
પાળજેરે. વહાલાં ૪

(૧૦)

(નાના કદી ખતે હ ખાઝરે)-એ રાહ.
સામી લાગી (૨) વહાલી મને લાગી હો

(૧૮)

તારી વાણી જહાસી મને લાગી,
 જાગી જાગી (૨) હવે તો જાગી હો
 તારી ભક્તિ હૃદયમાં જાગી;
 વિર વદન કજ જોડનેરે,
 મન મધુકર હરખાય,
 ભક્તિ ભાવેથી કરીને દરશન
 ચિત્તમાં ચાય હો નિશદિન. ૬૨૦ ૧
 તુજ સમ ખોલ્યો દેવનેરે,
 મળીયો નહીં જગ માંય;
 તુજ ગુણ અમૃત ચાખવાને,
 આપ્યો છું હું યાંય હો જનજી. આપ્યો ૦૨
 કહ્યું કરમ મુળ કાપવાને,
 માહાવીર મંડળી આજ;
 વંદન કરીને વીનવેરે,
 સાર પ્રાણના કાજ હો પ્રભુજી. સારો. ૩

(૧૧)

(પીયા મે ના માનું ન માનું મનાય) એ રાહ.
 માધીર છખી તારી લાગે છે ચ્યારી,

(૧૯)

અનુપમ આંગી બનેલી (૨)

નયણે નિહાળી. છબીં

જનમ સફળ થયો મુખ દીઠે તુમ,
આજે દિવાળી થઈ. મારે ઘેર. આ. અ. ૧

હે પ્રભુજી તુમ બ્યાનથી મહારી
મતી નહારી ગઈ. પ્રભુજી. મહારી અ. ૨
“પ્રાણ” મુધારી માવીર મંડળ,

હે પ્રભુ હયાને તારી. હવેતો હે. અ. ૩

(૧૨)

(કુંવરને હાસરડ વાલુ) એ રાહ.

જનરાજજીને વંદા આનંદથી આજ,
ચિત્ત ચાખું કરી, ભરી ભાવ ધરી;

કરી ભક્તિ મુધારો નિજ કાજ. જન૦ ૧

લાલ જાણી પ્રાણી, અતી પ્રેમ આણી;
સદા સેવાને ત્રીભુવન તાજ. જન૦ ૨

જન આણા ગ્રહો, ફરી દુઃખ ન લહો;
પ્રભુ તારણ તરણ જહાજ. જન૦ ૩

વીર મંડળ આજ, ગુણ ગાય પ્રભુનાજ;
“પ્રાણ” પામે જેથી શીવરાજ. જન૦ ૪

(૨૦)

ચિત્ર ૧ છું.

(હોકો પાવાનાં ફળ.)

દોહડા.

હોકો પીતા હોંશશુ, દોહડાં અણગણ નીર;
તાંવ ત્રાંચ પાવતા, ઉઠે અહુંલી પીર. ૧

હિંસા ધર્મજ આદર્યે, લાગ્યો કુકર્મ કેડ;
 પરમાધામી તેહને, મુખમે શીશું રેઠ. ૨
 હણિયા હુક્કા પીવતાં, અગ્નિ જલાદિક જીવ;
 તાતું લોહ તપાવીને, મુખ ચાવ્યા કરે રીવ. ૩
 કરી અંગાર અગ્નિ તણા, ચલમ ભરી ચક ડાલ;
 ગાંબ તમાકુ જે પાયે, પામે નરકની પોલ. ૪

અર્થ-આ ભવમાં જે જીવો અબગણ
 પાણીથી ભરેલો હોકો હોંશથી પીતા
 હતા, તેમને પરમાધામી (જમ) લોકે,
 ત્રાંખાને ખુબ ઉકાળી તેનો રસ તે હો
 કે પીનારના મુખમાં રેડે છે, તેથી તે
 માણસને બહુજ પીડા થાય છે. જે મા
 ણસો હિંસાધર્મ આદરતા હતા એટલે
 જીવોની હિંસમાંજ ધમ માનતા હતા,
 અને નિરંતર તેજ ધર્મને વળગી રહેતા
 હતા, તે માણસના મુખમાં પરમાધા
 મી શીશું ઉકાળીને રેડે છે. હોકો પી

(૨૨)

તાં કાચું પાણી અને અગ્નિ વિગેરેના
 જીવ હણવાથી તે જીવના મુખમાં પર
 માધામી તાતા લોહાનો રસ કરીને રેડ
 છે, તેથી તે જીવો બહુજ રાડયો પાડ
 છે. હવે આ ઠંકાણે જણાવવું બ્રહ્મ
 છીએ કે, કેટલાક અજ્ઞાણ લોકો હોકો
 પીને તેમાંનું પાણી રાત્રીએ કાઢી ન-
 હીં નાંખતાં રહેવા દે છે. તે પાણી સ
 વારે એટલું તો ગંધાય છે કે, કોઈ મા
 જીસથી તેનો ગંધ ખમી શકાતી નથી;
 એટલુંજ નહિ પણ તે પાણી જે ઠંકા-
 ણે રેડયું હોય તે સ્થાનકે રહેલી કીડી
 ઓ અને માખીઆદિક જીવો તત્કાળ
 નાશ પામે છે ! જે માણસો દેવતા સળ
 ગાવીને ચલમ વિગેરેમાં ભરીને પીએ
 છે, તે પ્રાણી નરકમાં જાય છે. (૧)

(૨૩)

ચિત્ર ૨ જી.

(પરસ્ત્રીગમનનાં કળ.)

દાહુ

ઈષ્ટિપિંડ કર માહિયો, સંગ કિયો પરનાર;

અમિ તપાવી પૂતળી, ઓઢે છાતી આર. ૧
 બળુ બળુ મહારાજજી, મત ઘો મોટો વ્રાસ;
 ઓડો ફાંસો કંઠનો, જિમ લેઉં થોડો શ્વાસ. ૨
 પરનારી જો છૂટે નહીં, તો લાગે મોટો દાગ;
 પરનારીને પરિ હરો, ઉપર વડારી આગ. ૩
 રાજા હડે લોક ભડે, નરકે હોય ફજેત;
 જિજ્ઞાસે ચંદા આરમો, તિને પરનારીશું પ્રીત ૪
 પરનારીના નેહથી, પાણી ઉતરી જાય;
 થોડા સુખને કારણે, માર અનંતો ખાય. ૫
 ધર હાણી હાંસી ધણી, સુખે ન સૂવે આય;
 જિજ્ઞાસે ચંદા આરમો, પરનારી ધર જાય. ૬

અર્થ-કોઈ માણસ કોઈ સ્વરૂપવાન સ્ત્રી
 ને દેખીને તેની સાથે કુકર્મ કરે, તેને ન-
 રકમાં પરમાધામી લોકો, લોઢાની ખૂબ
 ઉતી કરેલી પૂતળી સાથે બળાત્કારથી
 વળગાડે છે અને તે બન્ને જૂદાં ન થઈ

(૨૫)

જા્ય તેને માટે તેમના ગળામાં ફાંસો
 ધાલે છે, આવી વેદના નહિ સહન કરી
 શકવાથી તે બિચારો નારકી (કુકર્મ ક
 રનારો માણસ) પરમાધાર્મીને કહે છે
 કે, હે દેવ! હું બળી ગયો! બળી ગ
 યો!! આવો ત્રાસ મને ન આપો. હ
 વેથી આવું દુઃખદાયક કામ હું નહીં
 કરું. વળી મારા ગળામાં જે ફાંસો ધા
 લ્યો છે તે છોડા કે, જેથી હું થોડીવા
 ર શ્વાસ લેઉં. શાસ્ત્રકાર કહે છે કે જે
 માણસ પરસ્ત્રીને ત્યાગ કરતો નથી, તે
 માણસને માથે મોટો ડાગ લાગે છે. મા
 ટે જો આત્માનું હિત ચાહતા હો તો
 પરસ્ત્રીનો ત્યાગ કરો. હવે પરસ્ત્રી ગમ
 નથી આ ભવમાં શું દુઃખ થાય છે
 તે કહે છે. રાજા દંડ કરે અથવા કેદ
 માં નાંખે, લોકો તેનો અપવાદ બોલે

(૨૬)

અને નરકમાં તેનો પૂરેપૂરો ફળેતો થાય (દુઃખ ભોગવવું પડે). કહ્યું છે કે, જોને માથે (દુઃખદાયક) એવો ખારમો ચંદ્રમા હોય, તેજ પુરૂષ પરસ્ત્રીની સાથે પ્રીતિ કરે. પરસ્ત્રીના સ્નેહથી ઘણી પેહોડીઓથી ચાલી આવેલું આખરૂપ પાણી ઉતરી જાય, અને વળી તેમ કરવાથી નરકમાં અનંતો માર ખાવો પડે. પરસ્ત્રીગમન કરવાથી પૈસાની, શરીરની અને આખરૂની હાની થાય છે. લોકોમાં હાંસી થાય છે, સુખે ઉંઘ આવતી નથી ઇત્યાદિ દુઃખ થાય છે એમ સમજી પરસ્ત્રીગમન છોડી દેવું. (૨)

(૨૭)

ચિત્ર ૩ જી.

(જીઠું અને એલફેલ બોલવાનું ફળ)

દાહા.

જૂઠ વચન બોલ્યાં ઘણાં, ફૂડ કપરની ખાણ;

(૨૮)

પરમાધામી તેહની, જીભ કાઢે જડ તાણ. ૧
 એસ ફેસ મુખ બોલતા, કિણુરી ન કરે કાણ;
 સાચું કદિય ન બોલતાં, જીભ કાઢે જડતાણ. ૨

અર્થ-ફડ કપડની ખાણ એવા જે પુર
 ચો ઘણું જૂઠું બોલતા હતા, મુખેથી
 જેમ આવે તેમ એસફેસ (ફાવે તેમ)
 બોલતા, પણ કોઈની શીખામણ નહો-
 તા માનતા, અને જે કદિ પણ સાચું
 બોલતા નહીં, તેમની પરમાધામી મુ-
 જબાંથી જીભ ખેંચા કાઢે છે. (૩)

(૨૯)

ચિત્ર ૪ થું.

(ગાંધી દોડાવ્યાનાં ફળ.)

દોહડા.

ધર ધર ભાર જુતા ધણા, ન કિયો ધર્મ લગાર;
અવસરતો ચિંત્યો ન કહીં, ગળે ધુસર સહેભાર
ગાંધી રથમાં બેસીને, બલદ દોડાવ્યા તાર;

અમ્મિ તપાવી ધુંસરે, દમ દોડાવે બાઠ. ૨
 વજ કઠોરસી રેતમાં, દોડાવે દઈ માર; ૩
 બહોલ દોડાવ્યા વાટમાં, તેહના એહ પ્રકાર. ૪
 લાકડી લેઈ મારતા, ધણા ધણેરા ઠોર; ૫
 પરમાધામી તેહને, બાંધે જોડા જોડ. ૬
 પાપા પાપ પૂરાં કર્યાં, આવ્યો અમારી પાસ; ૭
 બાંધે ઘોંસડ મેલીને, મારે સાંકળ રાસ. ૮
 બાંધે સાંકળ મેલતાં, ઉપર મારે માર; ૯
 પાપી રથ ખેડ્યા ધણા, ભોગવ દુખનો ચાર. ૧૦

અર્થ.-બળદ વિગેરે મુગા પ્રાણીઓ

ઉપર હદ ઉપરાંત ભાર ભરવો, મનુષ્ય
 ભવ પામ્યા છતાં જરા પણ ધર્મ કરવો
 નહીં, ધર્મ કરવાનો અવસર આવે એત્યો
 નહીં તેથી પરમાધામી તે જીવના ગળા
 ઉપર લોહાનું ધુંસડ તપાવીને મૂકે છે,
 અને વધારામાં તેને ભોગરનો માર મારે
 છે. જેણે ગાડીમાં અથવા રથમાં બેસી
 ને માર્ગે બળદોને બહુજ દોડાવ્યા હ

તા. તેના કૃષ્ણ તરીકે પરમાધામી તેને
 અગ્નિમાં ધુસરું તપાવોને તેને ગળે મુકી
 બહુજ દોડાવે છે. આ ભવમાં વજૂ જેવી
 કઠોર રેતમાં બળદોને માર્ગે દોડાવતા
 અને ઉપર માર મારતા, તેને પરમાધા
 મી આવી વેદના ઉપજાવે છે. લાકડી
 વિગરેથી જે જીવો બળદ વિગરે દોરો
 ને મારતા હતા, તેને પરમાધામી લોખં
 ડના તપાવેલા રથમાં સાથે જોડે છે;
 પરમાધામી તે જીવને કહે છે કે, હે
 પાપી જીવો! આવું પાપ કરીને અમા
 રી પાસે આવ્યા છો, તો હવે ક્યાં જ-
 વાના છો? એમ કહી તેને ગળે લોહા-
 નું તપાવેલું ધોંસરું મુકી તેને લોહાની
 સાંકળનો માર મારે છે. વળી પરમાધામી
 કહે છે કે, હે પાપી! તમે બહુજ ગાડીઓ
 દોડાવી હતી, તેમજ બળદોને માર મારતા
 હતા, તો તેનાં આ કૃષ્ણ ભોગવો. (૪)

(૩૨)

ચિત્ર પ મું.

(રાંક જીવોને દુઃખ દેવાનાં ફળ)

હોહા.

રસ્તે લૂંટયા રાંકને, કરી કોપ અન્યાય;
માંકવ્ય માર્યા તેહને, પીસ્યા ઘાણી માંય.

કાચાં કવલાં ફલ ભક્ત્યાં, ગાજર મૂળા કંદં; ૧
 ઉંધે માથે નાંખીને, પીલ્યા કરે આકંદં.
 ગરિબ જીવને મારતા, કરતાં બહુ અન્યાય;
 જૂ લીખ પણ મારી ઘણી, પીલ્યા ઘણી માંચ.

અર્થ.-માર્ગે જનારા રાંક લોકોને કોપ
 તથા અન્યાયથી લૂટ્યા, તેમજ માંકડ
 માર્યા, તેને નરકમાં પરમાધામી લોહાની
 તપાવેલી ઘાણીમાં ઘાલીને પીસે છે. જેણે
 કાચાં, ફુલાં ફળ, ગાજર, મૂળા અને
 કંદનાં ભક્ષણ કર્યાં હતાં, તેને પરમાધા
 મી ઉંધે માથે નાંખી ઘાણીમાં ઘાલીને
 પીસે છે, તેથી તે જીવો બહુ આકંદં ક
 રે છે. જે જીવો ગરિબ જીવોને મારતા
 હતા, બહુ અન્યાય કરતા હતા અને
 જૂ તથા લીખોને મારતા હતા, તે જી
 વોને પરમાધામી ઘાણીમાં ઘાલીને પી
 સે છે. (૫)

(૩૪)

ચિત્ર ૬૬.

(દારૂ પીવાનાં રૂળ)

દોહડા.

કલાલ થઈને કાઢીયા, દારૂ ભરી દાહ;
પાપારંભથી પામીયે, નરક નિવાસકી છાંહ. ૧

(૩૫)

રૂવિરરૂપ મદિરા કરી, પ્યાલો અગ્નિ તપાય;
મુખ ફાડીને પાવતાં, વેદન સહી ન જાય. ૨
મઘ પીકું માનવ ભવે, છોડ્યા રહેજ છયદ્વિ;
તરવો પાવે લાલ કરી, તોહિ ન છૂટે ગયદ્વિ. ૩

અર્થ.-જેણે કલાલનો વેપાર કરી દારૂ-
ની ભઠ્ઠીઓ કરી હતી, તે જીવો નરકમાં
ગયા છે, હવે જૂઓ તેમના હવાલ-રૂ-
વિરરૂપ દારૂ બનાવી લોહાનો શીશો
ખુબ તપાવી તેમાં પેકું રૂવિર મુખ ફા-
ડીને પરમાધામી રેડે છે, પણ તે વેદ-
ના તેનાથી સહન થતી નથી. જેણે મ-
નુષ્યભવમાં દારૂ પીધો હતો, અને તે-
થી જે મોહાન્મત્ત થઈને ફરતા હતા, તે
મને પરમાધામી તરૂંઓ ઉતારીને
પાય છે. (૬)

(૩૬)
 ચિત્ર ૭ મું.
 (પરસ્ત્રીને ભોખવવાનાં કૃત્ર)

દાહા.

નિજ નારીને પરિહરિ, પર રમણીસેં જાર;
 જ્યાં ઉરે સાથરે, ધસે પાય સંભાર.

જયું જયું શળા ખભ ખભે, ત્યું ત્યું કરે પોકાર;
 પરમાધામી બોલીયા, તાહારાં કૃત્ય સંભાર. ૨
 પેખી પરાધ ગારડી, જે અનુરાગ ધરંત;
 સૂકે હાડે ધ્યાન છમ, લાલે પેટ ભરંત. ૩
 હિંસા કરીને ફૂલતા, જાણે જશું મોક્ષ;
 જેહનેહિંસક ગુરૂ મળ્યા, પોહોઆ નરકે ગોક્ષ.
 જે ગુરૂ લોભી લપટી, તેહના માન્યાં વેણ;
 જામ નરકમાં ઉપના, વીશામો નહિ દોણ. ૫
 કોશ પાવડ કીયા ઘણા, દોળ્યાં અણગલ નીર;
 પરમાધામી તેહને, પગ પકડીને ચીર. ૬

અર્થ-પોતાની સ્ત્રીને ત્યાગ કરીને જે મા
 ણસ પરસ્ત્રીગમન કરે છે, તેમને નરકમાં
 જયું પડે છે. ત્યાં પરમાધામીએ ગોઠવી
 રાખેલી શળયો (કાંટા)માં તેના પગ તથા
 માથું ઘોચાય છે. જેમ જેમ શળયો શ-
 રીરમાં પેસતી જાય છે, તેમ તેમ તે બા-

પડા પોકાર કરે છે. ત્યારે પરમાધામી કહે છે કે, રે જીવ! તું તહારાં કૃત્ય સંભાર. પરસ્ત્રી દેખીને જેમ કૂતરો કૂતરીની પૂંડે ફરે, તેમ તું પણ તેની વાંસે ફરતો. તો હવે અહીં તેનાં ફળ ભોગ વ. જે માણસો પરજીવની હિંસા કરીને કૂલતા હતા કે, અમેજ મોક્ષ જઈશું તે ને, તથા જેને હિંસક ગુરૂ મળ્યા તેને નરકમાં આવું દુઃખ ભોગવવું પડે છે. જેણે લોભી અને લંપટી ગુરૂનાં વચન માન્યાં, તે તથા જેણે ક્રોશ વિગેરેનાં ધણ અણુગળ પાણી ઢાળ્યાં હતાં, તેને જ્યાં જરા પણ વિસામો નથી એવી નરકમાં જવું પડે છે. અને ત્યાં તેમના પળ પરમાધામીઓ ચીરે છે. (૭)

(૩૯)

ચિત્ર ૮ મું.

(ભાતા પિતાને દુઃખ દેવાનું કાળ)

હાહા.

મા બાપે મુત મોહથી, પોઢો કીધો પોપ;
નારી વશથી નીવડ્યો, દુઃખદાયી દમશોષ. ૧

છાતી ઉપર લાત દે, ભાંજે દમ ભાર;
 માત પિતા ગુણ ચોરતે, સહેતા કષ્ટ અપાર. ૨
 મુચરતણું મોહોટું કીચું, દીધા છાતીરે પાય;
 લાતે કરીને ભેદતા, નીસરે કિસે ઉપાય. ૩

અર્થ.-માતા પિતાએ ઘણું દુખ સહન
 કરીને દીકરાને મોટા કર્યો, પછી જ્યારે
 પરણ્યો ત્યારે સ્ત્રીને વશ થવાથી માતા
 પિતાને દુઃખ દેવા લાગ્યો, તેના કળ
 તરીકે નરકમાં પરધામી તેની છાતી
 ઉપર પગ અથવા બીજાં એવાંજ શસ્ત્ર
 મૂકી ભાર દમ તેને પીડા ઉપજાવે છે.
 આવી રીતે માતા પિતાના ગુણના ચોર
 બહુ કષ્ટ સહન કરે છે. આ પ્રકારે તે
 ની છાતી ઉપર પગ મૂકે છે, પગવડે ખૂ
 બ દાબે છે, તેથી તે કમ રીતે ત્યાંથી ની
 કળી શકે ? (૮)

(૪૧)

(૧૩)

શ્રી જીનવર જગ જયકારી,
વિનતી હયો ઉર ધારી;
પ્રભુ વિનતી હયો ઉરધારી,
પ્રભુ પ્રીતેથી પ્રેમ આણી;
નિજ સેવકને હયો તારી.

૧

મીથ્યા મતને અતી મોઢો,
ગુણ અવગુણ નવી જોયો;
પ્રભુ ગુણ અવગુણ નવી જોયો,
અજ્ઞાની જીવડે ચિંતામણી
સમ મનુષ્ય જનમ ખોયો.

૨

કામી ક્રોધી જે દેવો,
શુ' થાય કરે સેવો;
અરે શુ' થાય કરે સેવો,
વિતરાગ પ્રભુને સેવો
મળે જેથી મુક્તી મેવો.

૩

જીનવાણી અતી મુખદાઈ,

(૪૨)

તે ગ્રહો તમે ભાઈ;
 અરે તે ગ્રહો તમે ભાઈ,
 એ પરમાનંદ જીણંદ પસાયે
 દુઃખ સરવે જામ. ૪
 મહાવીર મંડળ નિત ભાવે,
 પ્રભુજીના ગુણ ગાવે;
 વીર પ્રભુજીના ગુણ ગાવે,
 નિજ “પ્રાણ” મુધારીને
 ઝટપટ શીવ મુંદરીને પાવે. ૫

(૧૪)

આવો ભવોક શેત્રુંજી ગીરી જામ્યે,
 ભેટીને હાંરે લાલા ભેટીને નિરમળ
 થઈએરે, સખી ભવ જળ તારો. ૧
 પુરવ સંચિત પાપ પલાશે,
 એવે શીવ મુખ બ્રહ્મએરે. સં ૨
 ત્રણ ભૂવનમાં એહ સરીખો;
 તીરથ અવર ન કોઈરે. સં ૩

સિધ અનંતા થયા એણે ઠામે,
 તીરથ ધરતી જોધરે. સં ૪
 સમકીત શુધ વિરતી પરીણામે;
 જન પુજાનો રાગીરે. સં ૫
 વળી વિશેષે એણે ઠામે;
 એકમના લય લાગીરે. સં ૬
 એક દોય ત્રણ ભવમાં પામે;
 અવીચળ પરમાનંદીરે. સં ૭
 નાગ મોર શીંહ વિધ પ્રમુખ તીરી,
 મુગતી ગયા જન વંદીરે. સં ૮
 પંચમે આરે ભવીયોને તારે;
 ભવજળ પાર ઉતારેરે. સં ૯
 રીસહ શીહેશ્વર આણુ સીર ધરી,
 હોય અદ્ય સંસારીરે. સં ૧૦
 દાન શીયળ તપ ભાવના ભાવે,
 આપણી શક્તિ ન ગોપેરે. સં ૧૧
 થીર પરીણામી વિધીને વિરામી,

(૪૪)

વિવિધ ભક્તિ ન લોપેરે. સં ૧૨

સોવનપુરી શાનીપેરે નિત નિત,

મંગળ કમળા વાધેરે. સં ૧૩

અનુક્રમે જ્ઞાનવિમળ ગુરુ ગુણથી,

રહેને શોવસુખ લહીએરે. સં ૧૪

(૧૫)

(ભવી ચાલો મુલાવથી) એ રાહ.

ભવી ચાલો ગંધારમાં, અનેદ્ર ચંદ્રને.

વંદીએ (૫) ભવીં

અમીઝરા પ્રભુ પાર્થનાથને,

રાખીએ ચિત્ત કરંડીયે. અનેદ્રં ૧

ખીજા દેવળમાં વીર પ્રભુના,

દર્શનથી દુઃખ ખંડીયે. અનેદ્રં ૨

અપુર્વ ચંદ્ર મુખ દેખી દેવળમાં,

અજ્ઞાન તીમીર નિકંદીયે. અનેદ્રં ૩

કલંક મુક્ત અમુક્ત પુરુષતા,

(૪૫)

રાહુ રહીતન છંડીયે.   અનેદ્ર૦ ૪
બુધજન વંદાત અને ચંદ્ર વંદી,
“હંસ” કહ્યે છે આનંદીયે.   અનેદ્ર૦ ૫

(૧૬)

(ઉભો રહેને) એ રાહ.

ભલે લેને ભવીક તું શ્રી મુનીસુવ્રત ભગવાન,
ભક્ત્ય શેઠેરમાં આવીયા,
કરવા પરઉપકાર;
તુરંગ તરત પોચાડીયો,
પ્રભુ દેવ લોક સહસ્ર આર.   ૧
જુજને પણ એ તારશે,
કરુણારસ ભંડાર;
જ્ઞાનમહોદય આપશે,
વળો કાપશે પાપ અપાર.   ૨
આ સંસાર અસારમાં,
ભ્રમીયો વારંવાર;

(૪૬)

નાથ નિરંજન નવી મળ્યા,
તુજ એળે ગયો અવતાર. ૩

સસ બુદ્ધ બુદ્ધ સમ પ્રાણજનો,
ના જાય ઝપાટા માર;
પરજન માતર જાતા જનને,
કોઈ ન જાળવનાર. ૪

બુવટાદીક વ્યસનોથી પડીયા,
નરકાદીક રૂપ ચાર;
“હુંસ” કહિ સુવતસ્વામી,
કોણ હવે આધાર. ૫

(૧૭)

(કરી ખસક દોવાળી) એ રાહ.
થઈ જૈનશાળા મુખકારી,
સૌ સંઘને લાગે પ્યારી;
તમે દરાપુરાના બાલો,
તમે હળવે હળવે ચાલો,
ન દીયો કોઈને તમે ગાળો;

(૪૭)

ખરો સાન, તજો અભીમાન,
મુણેા દઈ કાન વાતડી સારી. સૌ સંધ૦ ૧
જુતે ન લગાવો નાળી,
તજ દયો હવે કુડી ચાલી;
તમે જ્ઞાન ભણે ભાગ્યશાળી,
નહીં દુઃખ, થાય બહુ સુખ,
ભાગશે ભુખ, એહથી સારી. સૌ૦ ૨
મુખેા વરસમ કરે મસ્તી,
દેખે એકાન્ત ન વસ્તી,
તો થાય કહો કેમ સ્વતી,
વર પુઠ, સવાન છે મુઠ, વિશેષ ન કુઠ;
જુએા દીલધારી. સૌ૦ ૩
વસ્તુ ઉજમણા કેરી,
આપી કરો સાહજ અનેરી;
શ્રાવક દયો પાપ વિખેરી;
દહે “હંસ” આપણા વંસ કરો ઉતંસ;
એમ હીતકારી. સૌ૦ ૪

(૪૮)

(૧૮)

આનંદ આજે, આનંદ આજે,
આનંદનો દીન આજ.

અહા અસ્રતના ધન વરસ્યાજ,
હરખ બહુ હીરા કરા પડ્યાજ;
પુરવનાં પુરણ પુન્ય ફળ્યાજ,
જીહાર્યા જગતપતિ જનરાજ. ૧

કરી અદ્ભૂત આંગી રચનાજ,
દાવાળી સમ દીપે દિવાજ;
ઉડે છે અધીકી ધર્મ ધળજ,
પ્રભોદિત થાયે શ્રાધ સમાજ. ૨

પગાડી મુખકર સંગિત ગ્રાજ,
પ્રભુ ગુણ ગાઈ કરે નિજ કાજ;
મનોહર માવીર મંડળીમાંજ,
રચી શીવમુત કેશવ કવિતાજ. ૩

(૪૯)

અમાઉથી મદદ આપનાર ગ્રાહ- કોનાં નામ.

અમદાવાદ.

- ૧૦૧ શેઠ સેનાભાઈ ચુનીલાલ
 ૧૦૧ શા ત્રીભોવનદાસ સવચંદ
 ૧૦૧ શા કસ્તુરભાઈ સવચંદ
 ૫૧ ચોકશી કીલાભાઈ ઉજ્જમશી
 ૫૧ શા પરસોતમદાસ સવચંદ
 ૨૫ શા મણીલાલ બાલાભાઈ
 ૨૧ જવેરી વાડીલાલ વખતચંદ
 ૨૦ શેઠ સારાભાઈ હરીભાઈ
 ૨૦ શા મણીલાલ દલસુખરાંમ
 ૨૦ શા જકાભાઈ ધરમચંદ
 ૨૦ મારફતીઆ રાચચંદ તારાચંદ
 ૨૦ શા ભોગીલાલ પ્રેમચંદ

(૫૦)

- ૨૦ શા લાલભાઈ વખતચંદ
- ૨૦ શા યુનીલાલ નરસીદાસ
- ૧૫ શા વાડીલાલ અમુલખ
- ૧૫ શા કેશવલાલ પરસોતમદાસ
- ૧૫ શા વીરચંદ ડાયાભાઈ
- ૧૦ શા પોપટલાલ ઉમેદચંદ
- ૧૦ શા હરીભાઈ મલીચંદ
- ૧૦ શા મોતીચંદ સાંકલચંદ
- ૧૦ શા જીસંગભાઈ યુનીલાલ
- ૧૦ શા વાડીલાલ કાલીદાસ
- ૧૦ શા ખુશાભાઈ રતનચંદ
- ૧૦ શા ભાઈચંદ ડુંગરસી
- ૧૦ શા યુનીલાલ જીએચંદ
- ૧૦ શા જીશંગભાઈ ખુશાલદાસ
- ૧૦ શા ભોગીલાલ લલુભાઈ
- ૧૦ શા મોદીલાલ નગીનદાસ
- ૧૦ શા ભોગીલાલ રતનચંદ

(૫૧)

- ૧૦ શા હકમચંદ દોલત
- ૧૦ શા સકરાબાઈ લલુબાઈ
- ૧૦ શા ચુનીલાલ નથુબાઈ
- ૧૦ શા ઉમેદબાઈ દલીચંદ
- ૧૦ શા મણીલાલ ગલાબચંદ
- ૧૦ શા છોટાલાલ સુરચંદ
- ૧૦ શા જ્ઞેશંગબાઈ કરમચંદ
- ૧૦ શા મોહનલાલ અમથાબાઈ
- ૧૦ શા છોટાલાલ તારાચંદ
- ૧૦ શા બાલાબાઈ બાઈલાલ
- ૧૦ શા હીરાબાઈ જ્ઞેશબાઈ
- ૧૦ શા મણીલાલ ડાયાબાઈ
- ૧૦ શા બાલાબાઈ મનસુખરામ
- ૧૦ શા હીરાબાઈ મનસુખરામ
- ૧૦ શા મોહાલાલ હરીલાલ
- ૧૦ શા મોહોલાલ હીરાચંદ
- ૧૦ શા માધવલાલ હીરાચંદ

(૫૨)

- ૧૦ શા ચંદુલાલ જ્ઞેશંગ
- ૧૦ શા રવચંદ ગલાખચંદ
- ૧૦ શા જ્ઞેશંગભાઈ મોતીલાલ
- ૧૦ શા હીરાભાઈ ચુનીલાલ
- ૧૦ શા મણીલાલ ડાહ્યાભાઈ
- ૧૦ શા ચોકળભાઈ હરખચંદ
- ૧૦ શા હીરાભાઈ રતનચંદ
- ૧૦ શા કેશવલાલ દોલતરામ
- ૧૦ શા મોહનભાઈ હેમચંદ
- ૧૦ શા મયાભાઈ પ્રેમચંદ
- ૧૦ શા જ્ઞેશંગભાઈ મનસુખરામ
- ૧૦ શા ડાયાભાઈ ગોકલદાસ
- ૧૦ શા દોલતચંદ માણેકચંદ
- ૧૦ શા પ્રેમચંદ હડીશંગ
- ૧૦ શા મણીલાલ હડીશંગ
- ૧૦ શા ભોગીલાલ મનસુખરામ
- ૧૦ શ્રવેરી છોટાલાલ લલુભાઈ

(૫૩)

- ૧૦ શા પ્રેમચંદ સાંકલચંદ
- ૧૦ શા વાડીલાલ હગનલાલ
બદરખાની સભા તરફથી.
- ૧૦ શા જમનાદાસ ચુનીલાલ
- ૧૦ શા બાલાબાઈ હગનલાલ
- ૧૦ શા નેમચંદ મુલચંદ
- ૫ શા મંગળદાસ મનસુખરામ
- ૫ શા બાલાબાઈ મોકમદાસ
- ૫ શા ડાયાબાઈ મગનલાલ
- ૫ શા ડાયાબાઈ પરસોતમદાસ
- ૫ શા જમનાદાસ કુતેચંદ
- ૫ શા ભોગીલાલ પરબુદાસ
- ૫ શા મણીલાલ લાલાબાઈ
- ૫ શા સોમચંદ છોટાલાલ
- ૫ શા મગનલાલ સરપચંદ
- ૫ શા ડાયાબાઈ ગલાખચંદ
- ૫ શા નાથાબાઈ કાળીદાસ

(૫૪)

- ૫ શા બાલાબાઈ સાંકળચંદ
- ૫ શા સોમચંદ ડાહ્યાબાઈ
- ૫ શા ઘેલાબાઈ ડુલચંદ
- ૫ શા કેશવલાલ ઘેલાબાઈ
- ૫ શા સારાબાઈ દલસુખરામ
- ૫ શા મનસુખરામ રવચંદ
- ૫ શા ડાયાબાઈ નથુબાઈ
- ૫ શા કેશવલાલ જ્ઞેશંગ
- ૫ શા માધાબાઈ રાયચંદ
- ૫ શા હીરાબાઈ હડીસંગ
- ૫ શા અમરતલાલ ડાયાબાઈ
- ૫ શા કેશવલાલ ડાયાબાઈ
- ૫ શા લલુબાઈ છગનલાલ
- ૫ શા સેનાબાઈ લલુબાઈ
- ૫ શા ભગુબાઈ ચુનીલાલ
- ૫ શા અમરતલાલ રતનચંદ
- ૫ શા ચક્રુબાઈ પરસોતમ

(૫૫)

- ૫ શા મંગળદાસ લલુભાઈ
- ૫ શા નગીનદાસ પ્રેમચંદ
- ૫ શા અમરતલાલ ધનજીભાઈ
- ૫ શા સાંકળચંદ નગીનદાસ
- ૭ શા લલુભાઈ મોતીચંદ
- ૫ શા જોશંગભાઈ પાનાચંદ
- ૫ શા નેમચંદ છગનલાલ
- ૫ શા મનસુખરામ ચક્રભાઈ
- ૫ શા મનસુખરામ દેવચંદ
- ૫ શા મગનલાલ ખુસાલદાસ
- ૫ શા શકરભાઈ મગનલાલ
- ૫ શા બાલાભાઈ પ્રેમચંદ
- ૫ શા શકરભાઈ જોશંગલાલ
- ૫ શા ડાયાભાઈ હકમચંદ
- ૫ શા પ્રેમચંદ બાલાભાઈ
- ૫ શા વાડીલાલ ગણાચંદ
- ૫ શા જોશભાઈ પીતાંબરદાસ

(૫૬)

- ૫ શા કેશવલાલ હરીલાલ
- ૫ શા મણીલાલ ઇચ્છાચંદ
- ૫ શા લલુભાઈ મનોરદાસ
- ૫ શા મણીલાલ બાલાભાઈ
- ૫ શા નેમચંદ પાનાચંદ
- ૫ શા પરસોતમ રતનચંદ
- ૫ શા મહાસુખભાઈ મગનજીવ
- ૫ શા મોહનભાઈ કાળીદાસ
- ૫ શા શકરાભાઈ ગોકલદાસ
- ૫ શા દલસુખરામ હાલાભાઈ
- ૫ શા જ્ઞેશંગભાઈ તારાચંદ
- ૫ શા લલુભાઈ દોલતરામ
- ૫ શા મુલચંદ જ્ઞેશંગભાઈ
- ૫ શા દેવચંદ અનોપચંદ
- ૫ શા શીવજીવ લખમીચંદ
- ૫ શા દલસુખભાઈ અમરતલાલ
- ૫ શા લેહેર મગનલાલ

(૫૭)

- ૫ શા જેશંગભાઈ લાલદાસ
 ૫ શા પ્રેમચંદ રામચંદ
 ૫ શા નીલાલચંદ જેઠાભાઈ
 ૫ શા નાથાભાઈ નગીનદાસ
 ૫ શા ભોગીલાલ કાળીદાસ
 ૫ શા ડાયાભાઈ સાંકળચંદ
 ૫ શા મગનલાલ મનસુખરામ
 ૫ શા મણીલાલ હડીશંગ
 ૫ શા નગીનદાસ રામચંદ
 ૫ શા લલુભાઈ દીપચંદ

સાણંદ.

- ૨૫ શ્રી જૈનજોષી યુદ્ધિપ્રકાશ સભા
 ૧૦ મહેતા શાન્તીલાલ જેસંગભાઈ
 ૧૦ મહેતા ગોવીંદજી ઉમેદભાઈ
 ૧૦ મહેતા અમરતલાલ રવચંદ
 ૧૦ મહેતા જીવણુલાલ ચુનીલાલ
 ૫ મહેતા ગુલાબચંદ મગનલાલ

(૫૮)

- ૫ મહેતા નાથાભાઈ અમીચંદ
 ૫ મહેતા લખમીચંદ હગનલાલ
 ૫ મહેતા જીવરાજ ચતુરભાઈ
 ૫ મહેતા મનસુખરામ હાલીસંગ
 ૫ મહેતા ટોકરભાઈ હગનલાલ

ભરૂચ.

- ૧૦ શા. લમીચંદ અમીચંદ

ખેરસદ.

- ૧૦ શ્રી ખેરસદની સભા તરફથી દા.
 નગીનદાસ જીએચંદ

છાણી.

- ૧૦ શા. સાંકલચંદ લખમીચંદ

- ૧૦ શા દલસુખરામ જમનાદાસ

વઢવાણ શેહેર.

- ૧૦ શા પ્રેમચંદ કરતુરચંદ

- ૧૦ શા ત્રીભોવનદાસ મંગળજી

- ૧૦ શા વલ્લભભાઈ હગનલાલ

(૫૬)

- ૧૦ શ્રી સાંતીજીન મંડળી
૫ શા સુખલાલ મોતીલાલ
૫ શા મોહનલાલ અમજીભાઈ

ખંભાત.

- ૧૦ શા રાયચંદ બોધત્રયંદ

ભંડોડા.

- ૧૫ મહેતા ડોસાભાઈ મંગળદાસ

માનપુરા.

- ૨૦ શા લાલચંદ કલ્યાણજી

વડાલી.

- ૧૦ શા માધવજી રેવાજી

- ૫ મહેતા સાંકળચંદ મોતીચંદ

મહુવા.

- ૩૦ શા કસળચંદ કમળશી

વીરમગામ.

- ૧૦ શા ડોસાભાઈ હીસંગ

(૬૦)

લીંબડી.

૧૦ શા જશરાજ હેમજી

રાધનપુર.

૨૫ શ્રી જૈન નત્ય ગાયન મંડળી

૧૦ અમુલખ લવજી

૧૦ ધોધારી પુનમચંદ મગન

૫ શા ભુદર રાવજી

૫ ધોધારી ચુનીલાલ સકરચંદ

૫ શા ગણુપતભાઈ જીમખરામ

૫ શા છોટાલાલ ચતુરદાસ

ભાવનગર.

૨૫ શા ધનજીભાઈ નથુભાઈ

૧૫ શા નરસીદાસ રૂગનાથ

૧૦ શા મોહનલાલ ઓધડદાસ

૧૦ શા દુલબજી તારાચંદ

૧૦ શા ગીરધરલાલ મુળચંદ

૧૦ શા નરસીભાઈ મુળજીભાઈ

(૬૧)

- ૧૦ શા કુંવરજી જોદાબાઈ
૧૦ શા પરસોતમદાસ લલુબાઈ
૧૦ શા માવજીબાઈ હરજીવનદાસ
૧૦ શા ખેમચંદ લખમીચંદ
૫ શા વનમાળીદાસ જગજીવનદાસ
૫ શા દીપચંદ ઝોધવજી
૫ શા કરતુરબાઈ મુળચંદ

ખેડા.

- ૧૦ શ્રી ખેડા જૈનોદય સભા તરફથી
હા. સોમચંદ પાનાચંદ
૫ શા. ડાહ્યાબાઈ અનોપચંદ

માંડળ.

- ૧૧ વહોરા જોએચંદ બાયચંદ

પાટણ.

- ૨૫ શા ચુનીલાલ નગીનદાસ
૧૦ સાંડસા લલુચંદ મગનચંદ

(૬૨)

મુખ્ય.

૫ રા. રા. મગનલાલ રામચંદ

સોધગામ.

૧૦ દોશી અભેચંદ વેણીચંદ

૫ દોશી મગનલાલ જેરામ

વડોદરા.

૧૦૦ આચાર્ય શ્રી આત્મારામજી જૈન
વિદ્યાશાળા તરફથી હા.

ગોકળબાઈ દુલભદાસ

૪૦ ઝવેરી કલ્યાણબાઈ અમીચંદ

૧૦ ખુમચંદ કુતેચંદ

૧૦ શા કેશવલાલ ખુશાલ

૧૦ શા મોતીચંદ ઝવેરચંદ

૧૦ શા ત્રીભોવન કાનજીબાઈ

૧૦ એન રૂક્ષમણી

૧૦ કોઠારી રામદાસ હરજીવનદાસ

(૬૩)

- ૧૦ શા ચીરચંદ લાલચંદ
૧૦ ગાંધી ગુલાબચંદ કાળીદાસ
૧૦ શા પાનાચંદ ધરમચંદ

પાદરા.

- ૧૦ બાપુભાઈ હેમચંદ
૧૦ શા. ચુનીલાલ શીવલાલ
૧૦ શા હીરાચંદ ભલુભાઈ
૧૦ શા કસ્તુરભાઈ દીપચંદ
૧૦ શા મોહનલાલ હરગોવનદાસ
૧૦ શા પ્રેમચંદ રતનચંદ
૧૦ શા રવચંદ રાયચંદ
૧૦ શ્રી આત્મારામજી જૈનશાળા તરકર્યા
હા. ગણાભાઈ વનમાળીદાસ
૧૦ શા વરજલાલ સાંકળચંદ

દરાપરા.

- ૧૦ શા પ્રેમચંદ અમીચંદ
૧૦ શા. અમરચંદ મગનલાલ

(૬૪)

બારેબ.

પ શા જીવરાજભાઈ હડીસંઘ

નોધણુવદર.

પ શા મોતીચંદ ડાસાભાઈ

ડાલીયા.

પ શા વીરચંદ ગોખડદાસ

તારાપુર.

પ શા ઝવેરચંદ ગખડદાસ

કપડવણજ.

પ પરી વાડીલાલ જમનાદાસ

ઊંઝા.

પ શા ચુનીલાલ દાથીભાઈ

ડીસા.

પ શા. જીવાચંદ ખેતસી

વસો.

પ શા દીપચંદ હીરાચંદ

સુચના.

આ પુસ્તક મળવાનાં ઠેકાણાં
અમદાવાદ-જેશંગભાઈ મોતીલાલ શાહ.
બુકસેલર એન્ડ કમીશન એજન્ટ.
ઠ. રીચીરોડ.

સાણંદ-જૈનખોધ બુદ્ધિપ્રકાશ સભાના
માસ્તર વીઠલદાસ પુરસોતમદાસ,
અમદાવાદ-શા. મોતીલાલ મનસુખરામ.
મઢીવાળા. ઠ. કૃતાસાની પોળ.
અમારે ત્યાં સરવે જાતનાં પુસ્તકો મળશે.
જોઈએ તેમણે મંગાવી લેવાં.
વૈદકનો ઉપયોગી ગ્રંથ રોગ-નીવારણ.

કીંમત રૂ ૦-૮-૦

જેશંગભાઈ મોતીલાલ શાહ.
